

Diumenge 23 de durant l'any / C

Lectura primera

Sv 9,13-18

Lectura del llibre de la Saviesa

Quin home pot conèixer què desitja Déu? Qui pot descobrir la voluntat del Senyor? Perquè els raonaments dels mortals són insegurs, són incertes les nostres previsions: el cos que es descompon afeixuga l'ànima, aquesta cabana de terra és una càrrega per a l'esperit, capaç de meditar. Si amb prou feines ens afigurem les coses de la terra, si ens costa descobrir allò mateix que tenim entre mans, qui haurà estat capaç de trobar un rastre de les coses del cel? Qui hauria conegut mai què desitjàveu, si vós mateix no haguéssiu donat la saviesa, si no haguéssiu enviat de les altures el vostre Esperit Sant? Així s'han redreçat els camins dels habitants de la terra, els homes han après a conèixer què és del vostre grat, i la saviesa els salva.

Salm responsorial

Sl 89,3-4.5-6.12-13.14.17 (R.: 1)

Vós feu tornar els homes a la pols
dient-los: «Torneu-vos-en, fills
d'Adam.»

Mil anys als vostres ulls
són com un dia que ja ha passat,
com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

R. Al llarg de tots els segles, Senyor,
heu estat sempre la nostra muralla.

Quan preneu els homes,
són com un somni en fer-se dia,
són com l'herba que s'espiga:
ha tret florida al matí,
al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies
per adquirir la saviesa del cor.

Calmeu-vos, Senyor, què espereu?

Sigueu pacient amb els vostres servents.
R.

Que el vostre amor no trigui més a
saciar-nos

i ho celebrarem amb goig tota la vida.

Que l'amabilitat del Senyor
reposi damunt els seus servents.

Doneu encert a l'obra de les nostres
mans. R.

Lectura segona

Flm 9b-10.12-17

Lectura de la carta de sant Pau a Filèmon

Estimat: Jo, Pau, ambaixador de Crist i pres per causa d'ell, recorro a tu intercedint a favor del meu fill Onèsim, jo que l'he engendrat en la fe estant a la presó. Ara te'l retorno com si t'enviés el fruit de les meves entranyes. Jo hauria volgut retenir-lo al meu costat perquè em servís en lloc teu mentre seré a la presó per causa de l'evangelí, però no he volgut fer res sense el teu consentiment: no m'hauria agradat obligar-te a fer un favor com aquest, si tu no el feies de bon grat. Qui sap si, providencialment, Onèsim se separà un moment de tu perquè ara el recobris per sempre, i no com esclau, sinó molt més que això: com un germà estimat. Ho és moltíssim per a mi, però més encara ho ha de ser per a tu, tant humanament com en el Senyor. Per tant, si em comptes entre els qui tenim part en uns mateixos béns, rep-lo com em rebries a mi mateix.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús anava amb molta gent. Ell es girà i els digué: «Si algú vol venir amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, que l'esposa i els fills, que els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu. Qui no porta la seva creu per venir amb mi, no pot ser deixeble meu.

»Suposem que algú de vosaltres vol construir una torre. ¿No us asseureu primer a calcular-ne les despeses per veure si teniu recursos per acabar-la? Perquè, si després de posar els fonaments, no podíeu acabar l'obra, tots els qui ho veurien començarien a burlar-se'n i dirien: "Aquest home havia començat a construir, però no pot acabar." Si un rei vol anar a combatre amb un altre, ¿no s'asseurà primer a deliberar si amb deu mil homes podrà fer front al qui ve contra ell amb vint mil? I si veia que no pot, quan l'altre encara és lluny li enviarà delegats a negociar la pau. Així també ningú de vosaltres no pot ser deixeble meu si no renuncia a tot el que té.»